

Der er dernæst et lille Forhold ved Postvæsenet, der ofte er faldet mig i Øjnene. Det er den Mangel paa Orden og Regelmæssighed, der er, i alt Fald her i Kjøbenhavn, ved Omdelingen af saadanne Blade og Skrifter, som gennem Postvæsenet periodisk skulle komme Folk i Hænde. Jeg har navnlig lagt Mærke til det ved Ugeblade. Enten faar man dem mange Gange slet ikke eller adskillige Dage efter, at de skulde være komne en i Hænde. Saadanne Ugeblade er ikke sjælden Foreningsorganer, hvorigennem Medlemmerne faa Meddelelser, som de f. Eks., hvis Bladet skal udgaa om Lørdagen, skulle vide Besked med om Søndagen, og det kan lidet nytte, at de f. Eks. om Onsdagen i Ugen efter faa at vide, hvor de skulde have været hen forrige Søndag. Det fremkalder desuden ofte inden for saadanne Foreninger Vanskeligheder og Stridigheder, idet Medlemmerne ganske naturlig kaste Skylden for Forsømmelsen over paa deres Bestyrelser. Jeg har af og til spurgt Postmænd, hvorfra denne Uregelmæssighed skriver sig, og Svaret er gaaet ud paa, at den Slags Omdeling bliver besørget af Mennesker, der staa i et mere løst Forhold til Postvæsenet og aldrig kunne vente at blive fast ansatte, og for hvem det derfor ikke er saa magtpaaliggende at gøre deres Pligt lige paa Stedet som for det fast ansatte Mandskab. Jeg ved ikke, om det er den rigtige Forklaring, men det er en Forklaring, jeg flere Gange har faaet. Jeg henstiller altsaa ogsaa at tage dette Spørgsmaal op til Overvejelse.

Saa vil jeg endnu kun gøre en Bemærkning i Anledning af den højtærede Konseilspræsidents Forsøg i Formiddag paa som Høvmester at tage sig af Tingets Medlemmer, i dette Tilfælde af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgkreds (Philipsen). Jeg skal udtale min Anerkendelse af det Mod, som har sat den ærede Konseilspræsident i Stand til netop i disse Dage at ville optræde som Læremester for andre i, hvorledes en parlamentarisk Op-gave skal løses.

Wagner: Der er en Bevilling paa § 26 Afsnit V. under Nr. 15 og 16, som jeg ønsker at gøre til Genstand for nærmere Omtale. Skønt Forslaget hidrører fra Krigsministeriet, sigter det ikke til at fremme Hærens Tarv. Dette er udtrykkelig fremhævet i de Anmærkninger, som ledsage Forslaget, og det er netop denne Omstændighed, som gør mig det nødvendigt at omtale Forslaget ved denne første

Behandling, thi havde det været en egentlig Forsvarsbevilling, en Bevilling, der tilsigtede at styrke Landets Forsvarsevne, er der næppe Tvivl om — det lærer Erfaringen os — at et saadant Forslag paa § 26 vilde blive Genstand for Ændringsforslag gaaende ud paa enten Nedsættelse eller Udsættelse, og i saa Fald vilde der være Tid nok til at tale ved 2den Behandling, hvor Forretningsordenen vilde have tilstedt, at Sagen blev debatteret. Dette er ikke Tilfældet, dette Forslag angiver sig, som alt bemærket, udtrykkelig som sigtende til at lette den stadig tilbagevendende Indkvarteringsbyrde for Beboerne i Omegnen af Jægerspris og paa Mols. Krigsministeriets Forslag gaar ud paa en Bevilling af 27,000 Kr. til Oprettelse af Lejre, dels ved Jægerspris, dels paa Mols i Nærheden af de Skydepladser, som Feltartilleriet har paa disse Steder. Jeg skal tillade mig at gøre Forholdene paa Jægerspris til Genstand for Omtale, da det er et Sted, hvor jeg de sidste 16—18 Aar er kommen saa at sige aarlig, og hvor jeg kender Forholdene temmelig nøje.

Det vil falde overordentlig let at dokumentere, at der virkelig er fremkommet en Trang til en saadan Bevilling, naar man ser Sagen fra den civile Befolknings Synspunkt. Om jeg ikke husker fejl, er der for nogle Aar siden indgivet et Andragende fra Beboerne om en Lettelse for den stadig tilbagevendende Indkvarteringsbyrde, og enhver, der har været indkvarteret der paa Egnen for nogle Aar siden, har heller ikke kunnet undgaa at lægge Mærke til, at Beboerne, skønt stadig venlige og gæstfri, mere og mere følte Trykket af den stadig tilbagevendende Indkvarteringsbyrde, som ikke er saa ganske lille. Der er imidlertid forskellige Momenter, som bringe mig til at tro, at dette Forhold ikke længere er saa ganske uforandret nu i den senere Tid. Man har i de senere Aar i Modsætning til tidligere indskrænket dette Ophold ved Skydeterrainet til at være 2 Dage i Stedet for 3, og allerede dette gør nu en ikke ringe Forskel. Der er et orientalsk Ordsprog, som siger: Den første Dag er en fremmed Gæst, den anden en Plage og den tredje en Pestilens. Allerede det at slippe for den tredje er ikke saa ganske lidt vundet for Befolkningen. Dernæst er der efterhaanden i 1893 og 1898 vedtaget Love, som tilsigte at forøge det Vederlag, der ydes Befolkningen for Indkvartering, og disse Love have jo bevirket en ganske overordentlig Forbedring af de paagældende Forhold. Jeg skal til-